

வாசிக்க: அப்போஸ்தலர் 16:6-14

“நீங்கள் மனந்திரும்பி அமர்ந்திருந்தால் இரட்சிக்கப்படுவீர்கள்;
அமைதியும் நம்பிக்கையுமே உங்கள் வலிமையாயிருக்கும்” (ஏசா 30:15)

சிறிதானாலும் பெரிதானாலும் நமது வாழ்வில் காரியங்களை நடத்துவது இறைவனே; இவ்வித அறிவே நம்மைப் பதறாதிருக்கச் செய்யும். ஆபிரகாமின் அவசரம் இஸ்மவேலைப் பிறப்பித்தது. தேவனது நிறைவான சித்தத்திற்குமேல் அவரது அனுமதிச்சித்தம் தலைதூக்கியது. இன்றுவரை இஸ்மவேலர் இறைமக்களுக்கு இன்னலாகவே இருக்கின்றனர் (ஆதி 16:11,12). இறைச்சித்தத்திற்கு இசைந்து நடக்கிறோம் என்பதற்காக எல்லாமே உடனடியாக நடந்துவிடுமென எதிர்பார்ப்பது மடமை. “கொஞ்சக்காலம்” என்பது ஒரு நாளாயிருக்கலாம், அல்லது ஓராயிரம் ஆண்டாகவுமிருக்கலாம்! நாம் செய்வது தேவனது பரிபூரண சித்தம் என்று நிச்சயித்துக்கொண்டால் அப்படியே—“விசுவாசத்தினால் பிழைத்துக்கொண்டு”— இருக்கவேண்டும் (எபி 10:36-38). நமது செல்வாக்கு, சொல்வாக்குகளை வைத்துக் கொண்டு நாமே வெளிவந்துவிடக்கூடாது. நம்மை உடைக்க அல்ல, உருவாக்கவே கடவுள் இக்கட்டான சூழல்களை நமது வாழ்வில் அனுமதிக்கிறார். நமது வாழ்வின் தரத்தை உயர்த்துவதையே அவர் குறியாய்க் கொண்டுள்ளார். இன்று World Standards Day!

பரிசுத்த மங்கையர்களின் சரிதைகளைக் கவனிப்போம்: “பெண்கள் சாகக் கொடுத்த தங்களுடையவர்களை உயிரோடெழுந்திருக்கப் பெற்றார்கள்; வேறு சிலர் மேன்மையான உயிர்த்தெழுதலை அடையும்படி, விடுதலைபெறச் சம்மதியாமல் வாதிக்கப்பட்டார்கள்” (எபி 11:35). சுகம் பெறுவதே ஆசீர்வாதம் என இன்றைய இறையியலின் வறட்டுத்தத்துவம் நமக்குப் போதித்துள்ளது. ஆனால் பரமனின் திருவடிக்கு நம்மைச் சுமந்துசெல்லும் மரணத்தின் மாட்சிமைதான் என்னே! கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கிறோம் என்பதால் எல்லாமே நமக்குத் தெளிவாகிவிடாது. கேள்விகள் இருக்கலாம்; ஆனால் சந்தேகத்திற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. நாம் பொறுமையாயிருந்தால் சாயங்காலத்திலும் வெளிச்சம் உண்டாகும் (சக 14:7).

அதைப்போல சோம்பேறித்தனத்தினால் அநேக வேளைகளில் திருச்சித்தத்தைத் தடுக்கின்றோம். அவசரப்பட்டு ஆண்டவருக்கு முந்திச்செல்லக்கூடாதாயினும் சோம்பேறித்தனத்தினால் பின்தங்கியும்விடக்கூடாது. தமது சித்தத்தைச் செயலாற்ற எழுந்து செல்லாத சோம்பேறிக்குக் கடவுள் வெளிப்படுத்துவாரோ? சோம்பலைத் தூய பவுலார் மதியீனம் என்கிறார். பவுலாரின் கருத்துப்படி காலத்தைப் பயன்படுத்துவோரே கர்த்தரின் சித்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளும் ஞானவான்கள் (எபே 5:15-17). ஆசியாவில் வசனத்தைப் பிரசங்கியாதபடி ஆவியானவர் தடுத்தார். பெத்தானியாவிற்ருச் செல்ல முயன்றபோதும் ஆவியானவர் தடுத்தார். அவர்களோ நின்றுவிடாது சென்றுகொண்டே யிருந்தனர். சோம்பலிலும், சோர்பிலும் அமர்ந்துவிடவில்லை. முடிவில் முதல் ஐரோப்பிய விசுவாசி கிடைத்த மக்கெதோனியா வந்தடைந்தனர். நின்றுகொண்டிருக்கும் வாகனத்தைத் திருப்புவது கடினமே!

ஆத்துமா கலங்குவதேன்? நேசரை நினைத்திடுவாய்!
அன்பரின் இரட்சிப்பினால் தினமும் துதித்துப் போற்றிடுவோம்.
தேவரீர் பகற்காலத்தில் கிருபையைத் தருகின்றீர்;
இரவில் பாடும் பாட்டு எந்தன் வாயிலிருக்கிறதே! (ஸ்வென் பீட்டர்)